Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 – Žižkově

2026
3

Epištola Žižkovským
8. března

Stále upírám své oči k Hospodinu,
on vyprostí ze sítě mé nohy.
Obrať ke mně svou tvář,
smiluj se nade mnou,
jsem tak sám, tak ponížený.
(Ž 5,15-16)

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.
Přeji vám vytrvalou naději a dostatek sil na vše, co vás čeká. Přeji vám radost, zdraví, Boží požehnání.
Dnešní sbírka byla určena na Cestu Domů.
V neděli 29. března se bude konat výroční sborové shromáždění. Ohlédneme se společně za uplynulým rokem, budeme se zabývat plány do budoucna. Shromáždění zakončíme společným obědem. Vyhraďte si, prosím, tento čas, ať je vidět, že vám na našem sboru záleží.

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ ŽIVOT

Těším se na společná setkávání, ať už na bohoslužbách, návštěvách či sborových programech.
Srdečně vás zvu na
Podvečer nad Biblí, který se koná v úterý od 19h.
Biblické půlhodinky online se konají ve středu ve 20:30h. Pokud zrovna není druhá středa v měsíci, kdy se koná schůze staršovstva. Ve středu 11.3. se koná schůze staršovstva.
Setkání dětí se koná ve čtvrtek od 18h.
Setkání maminek s malými dětmi, probíhají v pátek od 9:30h
Hudební mládež se koná každý lichý čtvrtek od 18h v modlitebně sboru.
Mládež - jednou za měsíc v 15h v pátek

Pastorace a možnost rozhovoru

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, předkřestní a předsvatební přípravu, modlitbu, praktickou pomoc, návštěvu v nemocnici, návštěvy doma i vysluhování svátostí. Neostýchejte se, stačí dát vědět mailem nebo telefonem. Mlčenlivost je samozřejmostí.

Těším se na Vás,
Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: ZACH 10, 1-3

Vyproste si od Hospodina déšť v čas jarních dešťů.
Hospodin tvoří bouřková mračna, hojnými dešti je
naplňuje, bylinu na poli dopřeje každému.
2 Bůžkové mluvili ničemnosti, co viděli věštci, byl klam;
rozhlašují šalebné sny, přeludem utěšují. Proto táhl lid
jako stádo, ujařmený, bez pastýře. -
3 Můj hněv plane proti pastýřům, zakročím proti kozlům.
Hospodin zástupů navštívil své stádo, judský dům;
vystrojí je nádherně jako svého válečného oře.

EVANGELIUM: Mt 9, 35-38; 10,1-13

35 Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich
synagógách, kázal evangelium království a uzdravoval
každou nemoc a každou chorobu. 36 Když viděl zástupy,
bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce
bez pastýře. 37 Tehdy řekl svým učedníkům: „Žeň je velká,
dělníků málo. 38 Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky
na svou žeň!“
Zavolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad
nečistými duchy, aby je vymítali a uzdravovali každou
nemoc a každou chorobu. 2 Jména těch dvanácti apoštolů
jsou: první Šimon, zvaný Petr, jeho bratr Ondřej, Jakub
Zebedeův, jeho bratr Jan, 3 Filip, Bartoloměj, Tomáš,
celník Matouš, Jakub Alfeův, Tadeáš, 4 Šimon Kananejský
a Iškariotský Jidáš, který ho pak zradil.
5 Těchto dvanáct Ježíš vyslal a přikázal jim: „Na cestu k
pohanům nevstupujte, do samařské obce nechoďte; 6
jděte raději ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.

7 Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské.
8 Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očišťujte, démony vymítejte; zadarmo jste dostali, zadarmo dejte. 9 Neberte od nikoho zlato, stříbro ani měďáky do opasků; 10 neberte si na cestu mošnu ani dvoje šaty ani obuv ani hůl, neboť,hoden je dělník své mzdy‘. 11 Když přijdete do některého města nebo vesnice, vyptejte se, kdo z nich je toho hoden; u něho zůstaňte, dokud nebudete odcházet. 12 Když vstoupíte do domu, řekněte: ‚Pokoj vám.‘ 13 A budou-li toho hodni, ať na ně přijde váš pokoj. Nebudou-li toho hodni, ať se váš pokoj vrátí k vám.

KÁZÁNÍ

Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu.

Ta slova mi zněla povědomě, tak jsem si dala tu práci a listovala zpátky. A našla jsem je. Skoro až na začátku. Tam, kde se Ježíš teprve vrátil z pokušení na poušti. Zjistil, že Jana Křtitele mezitím zavřeli, tak začal kázat sám.

Ale ne úplně sám. Na tom začátku nejdříve čteme, že si vybral své první učedníky. Pro začátek aspoň čtyři (Petra, Ondřeje, Jakuba a Jana). A pustil se do práce. A začal učit, kázat a příležitostně někoho uzdravil. Příležitostně diskutoval s farizeji.

To bylo ve *čtvrté* kapitole. Od té doby nám evangelista Matouš ukazuje, jak to asi tak probíhalo a co všechno se za tu dobu odehrávalo.
Teď jsme na konci *deváté* kapitoly a Matouš ta slova připomene. Ježíš pořád ještě obchází, a učí, a káže.
Těch učedníků od té doby trochu přibylo, těch farizeů, kteří s ním diskutují, taky. A těch zástupů, které u Ježíše hledají odpovědi na své problémy, taky.

ii.

Ježíš se po nich rozhlédne, a zdálo by se, že by mohl mít pocit dobře vykonané práce. Místo toho ale slyšíme, že mu připadali skleslí a vysílení jako ovce bez pastýře. A skoro máme pocit, že on sám je v tu chvíli také skleslý a vysílený, protože se to všechno nedá zvládnout.
A tak se pro změnu podívá na své učedníky, na ty, co jsou s ním od začátku, i na ty, co přibyli cestou, a řekne něco v tom smyslu jako: *tak běžte i vy.* Žeň je hojná, ale dělníků málo.

iii.

Ta *hojná žeň* a bohatá sklizeň jsou ty unavené a skleslé zástupy, které za Ježíšem přicházejí. Ale zřejmě nejenom ti, co přišli, jinak by učedníky nemusel posílat na další a další místa.
I to je jakýsi předobraz církve. Ježíš se snaží oslovit ty, kteří k němu přicházejí; i ty, kteří nevědí, že by mohli nebo měli přijít. A když to sám nestíhá, pověří tím teď i

své učedníky. Ale nedělá to proto, aby „doplnil stavy“, aby si učedníci nepřipadali, že nás je nějak málo nebo že nás ubývá. Nedělá to ani proto, aby zvýšil salár.
Dělá to proto, že kolem sebe vidí ty skleslé a unavené, a možná vystresované jako ovce bez pastýře. Ne jako nábor, ale kvůli tomu, že ty *zástupy* vlastně potřebují pomoc. Kvůli těm zástupům samotným. Bez manipulace, s respektem.
Tedy přesněji řečeno: potřebují Ježíše a to, co najdou u něho. Ale on jim v tu chvíli, pro začátek může nabídnout aspoň své učedníky. Svou církev.
Myslím, že evangelista Matouš už v tom hledá docela systematicky předobraz pro svou církev. A my můžeme taky. Svět kolem nás je dost složitý a překotný a stresující a plný nejistot. Není tak těžké být skleslý a vysílený. Ale věříme, že Ježíš i do toho dnešního světa má co nabídnout. Pro začátek aspoň svou církev. Tedy nás.

iv.

Kupodivu to neznamená, že by si ti *učedníci* měli hrát na moudré pastýře. Nebo, že by takovou roli zvládli.
Když k nim teď bude Ježíš promlouvat a dávat instrukce na cestu, tak nakonec řekne:
Posílám vás jako ovce mezi vlky.
Svěří jim veškerou autoritu, kterou je možné jim předat. Aby zvěstovali a sami byli svědectvím o Boží milosti.

Ale neříká, že by je posílal k těm zmateným ovcím jako pastýře. Posílá je jako *ovce.* Jako ovce mezi ovce. A dokonce mezi vlky.

v.

Pak následuje u Matouše dokonce jakýsi výčet těch, kteří to tenkrát byli. Dvanácti apoštolů. Na jejich památku.
[Včera při vzpomínce na sestru Nekvasilovou jsem připomínala i ten příběh o pomazání v Betanii: žena, která pomazala Ježíše vonným olejem, a on řekl, že všude, kde bude kázáno evangelium, se bude připomínat i to hezké, co udělala. Víme, co udělala. Máme si ji v dobrém připomínat. Ale nevíme ani, jak se jmenovala. Tady u těch dvanácti učedníků je to tak trochu opačně: známe jejich jména. A nevíme, co udělali. Nevíme, jak se jim tenkrát dařilo nebo nedařilo. Nevíme, co prožívali. Víme jen, že tenkrát šli. A měli k tomu Ježíšovo požehnání.

vi.

To, co známe, jsou Ježíšovy instrukce, *jak* mají jít:
Neberte od nikoho zlato, stříbro ani měďáky do opasků; neberte si na cestu mošnu ani dvoje šaty ani obuv ani hůl.
Trošku mi to připomíná takové ty seznamy, jak máte dítě vybavit na školu v přírodě nebo na letní tábor.

Chybí už jenom *pláštěnka, gumáky a hudební nástroj,* a bylo by to dokonalé.
Až na jeden zásadní rozdíl: v případě Ježíšových učedníků je to doporučený seznam toho, co si *nemají vzít.*
Aby byli autentičtí. To je pro Ježíše důležitější, než být finančně zajištění nebo perfektně vybavení na cestu.
Aby nešli k těm, kteří je potřebují, jako bohatí turisti, kteří si udělali exotický výlet. A aby jim nikdo neřekl: vám se to mluví, že máme spoléhat na Boží milost, když sami spoléháte na svůj bankovní účet.
Aby byli dokonce pokorně odkázaní na to, co jim kdo dá.

vii.

Materiálně chudí, duchovně bohatí?
Ale ono je to trochu podobně i s tou duchovní výbavou. Čekali bychom, že jim Ježíš vysvětlí, co přesně mají učit. Třeba o něm. Jak vysvětlovat, diskutovat, přesvědčit. . .
Ale on jim (nám) v podstatě řekne: pomáhejte, jak umíte. A přinášejte pokoj. O věroučných článcích tu nic není. To jen církev v následujících staletích nějak otočila důraz. Čas od času propadnu zneklidňujícímu pocitu, že se moc dohadujeme o všech možných věroučných článcích, málo pomáháme a toho pokoje přinášíme do společnosti zoufale málo. Pak se zase zklidním,

uvědomím si, kolik je v mém okolí obětavých lidí, rozmanitých projektů, projevů solidarity, diakonie.
Ježíš říká: *Když vstoupíte do domu, řekněte: ‚Pokoj vám.‘ A budou-li toho hodni, ať na ně přijde váš pokoj. Nebudou-li toho hodni, ať se váš pokoj vrátí k vám. A když vás někdo nepřijme a nebude chtít slyšet vaše slova, vyjděte ven z toho domu nebo města a setřeste prach svých nohou.*

MODLITBA:
Pane Ježíši Kriste,
poslal jsi nás, abychom přinášeli do společnosti pokoj, často se nám to nedaří tak, jak bychom si přáli, prosíme posiluj nás a veď. Sami býváme často zastrašeni a vyděšeni.
Myslíme na všechna místa, kde pokoj zoufale chybí.
V rodinách, v partnerských vztazích, na pracovišti. Kde jsou lidé svíráni obavami, zda zvládnou zaplatit základní životní potřeby.
Myslíme na všechna místa, kde se válčí, kde jsou lidé vystaveni velkému strachu, nebezpečí. Kde bojují o holý život. Nedopusť, abychom otupěli a nevnímali jejich bolest. Ale veď nás k soucitu a solidaritě.
Prosíme, vstupuj do všech těchto míst.
Prosíme, obdař náš svět pokojem.

POSLÁNÍ: Řm 12, 21

Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

POŽEHNÁNÍ:

Bůh vás požehnej **nepohodlím** ve snadných odpovědích, polopravdách a povrchních vztazích, abyste mohli žít na hlubině svého srdce.
Bůh vás požehnej **hněvem** nad nespravedlností, útlakem a vykořisťováním lidí, abyste mohli pracovat pro spravedlnost, svobodu a pokoj.
Bůh vás požehnej **slzami** prolitými pro ty, kdo trpí bolestí, odmítáním, hladověním a válkou, abyste mohli natáhnout ruce k jejich útěše a jejich bolest změnili v radost.
Bůh vás požehnej dostatkem **bláznovství**, abyste měli odvahu být ve světě jiní a dělat věci, o kterých ostatní říkají, že udělat nejdou.
A požehnání Boha Otce, Syna i Ducha svatého zůstávej na vás a ve vší vaší lásce a modlitbách pro tento den i navěky. Amen.

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3
tel: 739 244 619
E-mail: zizkov2@evangnet.cz
Web: https://www.evangelicizizkov.cz

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,
E-mail: olimrazkova@seznam.cz
Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátor: Jan Šorm, tel: 776 345 275
E-mail: sorm.jan@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984
E-mail: domycajkov@seznam.cz
úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;
čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková
E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz
úřední hodiny: po: 16 h-19h
číslo účtu: 2700073883/2010